

dette, at der skal være fuld Oplysningspligt for de Erhverv, Støtteforanstaltningerne kommer til gode, saaledes at Ministeriet kan øve den nødvendige Kontrol med, at Bestemmelserne overholdes, at Priserne nedsættes, og at der ikke sker Overtrædelse af andre af de Betingelser, der opstilles. Andre Betingelser er, at Udbytet til Aktionærer eller Indehavere af Virksomhederne skal begrænses til 5 pCt., at der udstedes Forbud imod, at der i den Periode, disse Støtteforanstaltninger opretholdes, udbetales saakaldt Tantième til Direktører eller Bestyrelsesmedlemmer, og at de paagældende Virksomheder, som tager imod denne Støtte, skal indgaa i Forhandlinger om den Modernisering og Specialisering, som maatte være ønskelig, hvis Ministeriet kom til det Resultat, at saadanne Foranstaltninger var ønskelige for den paagældende Erhvervsgren. Endelig aabnes der Adgang til i den Udstrækning, man finder det paakrævet, at iværksætte Mærkning af Varer, saavel af danske Varer, der er gjort billige, som af udenlandske Varer, der indføres her til Landet, Mærkning med Indførselspris og Salgspris fra Fabrikken, for derved at sikre Publikum, at den Prisnedsættelse, man tilsigter at yde, ikke forsvinder paa Vejen fra Fabrikken til Publikum.

Se, hele dette Forslag giver, som man vil forstaa, Ministeriet den fornødne Indfyldelse, det fornødne Herredømme over dette uhyre vigtige Omraade. Det giver Ministeriet Adgang til at skønne over, hvorvidt saadanne Foranstaltninger er forsvarlige, og hvorvidt de er paakrævede. Det giver Ministeriet en vidtgaaende Adgang til at tage Initiativ og Adgang til fuldt Kendskab til Industriens Forhold. Det udelukker saaledes, at Ministeriet kan komme i udenrigspolitiske Vanskeligheder; det er Ministeriet selv, der afgør, paa hvilke Omraader det mener det er forsvareligt at gaa til disse Foranstaltninger. Derved har vi altsaa i fuldeste Maal imødekommet den Henvendelse, som foreligger fra Landbrugsraadet, og som jo peger stærkt paa, at man ikke saadan uden videre kan gaa til toldpolitiske Handlinger, der maaske kan skaffe os Vanskeligheder med Hensyn til vore Eksportvarer. Et hvilket som helst Ministerium vil selvfølgelig altid vaage over, at der ikke foretages den Art Handlinger, som kan være farlige for en enkelt vigtig Erhvervsgren. De Vanskeligheder, som jeg forstaaer at Landbruget nærer Frygt for kunde indtræffe, vil det siddende Ministerium til enhver Tid have

at skønne over og søge Landet værnet imod, og for at Ministeriet ikke skal staa alene med dette store Ansvar, er det foreslaaet at etablere et Rigsdagsudvalg, som skal være medvirkende og skal være vejledende for Ministeriet. Endvidere skal der til dette Udvalgs Raadighed være Repræsentanter for Erhvervslivet, ligesom der skal være Personer, som kan yde den nødvendige toldtekniske Assistance og Vejledning i den rent sagkyndige Bedømmelse af Tingene.

Man har jo moret sig en Del med at fortælle, at Socialdemokratiet er gaaet over til Toldbeskyttelse, ja, at vi endog er gaaet videre, end det gode gamle højreprotektionistiske Raab lød paa (Hør!), og jeg hører, der er Medlemmer, som ikke har forvundet deres Glæde, men fremdeles mener at kunne gøre sig en glad Dag med den Slags Barnagtigheder. Et æret Medlem har jo ogsaa været ude at tale derom; jeg har set, at han stærkt har advaret mod den Slags forfærdelige Ting, thi tænk, sagde han, det vil fordyre Livet baade for Sagførere og Læger! Ja, jeg indrømmer, det er frygteligt, om Livet skulde blive fordyret for Sagførere — de fordyrer jo aldrig Livet for os andre. Enhver, der har gjort sig den Ulejlighed at læse Forslaget og derefter vil tale den Sandhed, som Læsningen indbyder til, kan imidlertid ikke fastholde Talen om, at vi er drevet ud i en kras Toldbeskyttelse med et Forslag af denne Art, man kan ikke gøre det uden at tale Usandhed. Vi har ønsket, det erkender vi, at yde en positiv Indsats med det Formaal at beskytte dansk Erhverv og danske Arbejdere. Saa længe de danske Erhverv ikke har evnet at modernisere sig og tilpasse sig efter den industrielle Verdenssituation, som nu forefindes, og som jo er en helt anden i Dag, end den var i 1914, saa længe de danske Erhverv, om end af forklarlige Grunde, ikke har evnet dette, er der Brug for beskyttende Foranstaltninger, ikke af Hensyn til den Klat Aktionærer og Ledere af industrielle Virksomheder, der har handlet i høj Grad uforsvarligt i den Tid, da Guldet flød, men af Hensyn til den Befolkning, der med Livsinteresser er knyttet til danske Erhverv.

Altsaa, det, vi tilstræber, og som vi vedkender os, er ganske det samme, som Landbrugsraadet kræver for Landbruget, naar det siger: Beskyt endelig vort Marked for os, sørg endelig for, at der ikke sker Foranstaltninger, som bevirker, at vi risikerer at miste vort Marked! Og det er